

פרשת האזינו

שיחת יום ג', ד' תשרי ה'תש"נ
– לחברי קרן פיתוח שע"י מחנה ישראל –

הנחה פרטית בלתי מוגה

היום הוא היום השלישי בשבוע שב"עשרת ימי תשובה". בימים אלו מתחבר אל הקב"ה גם כל יהודי יחיד, ועל אחת כמה וכמה - יהודים המתאספים כציבור, ובפרט כשמדובר ביהודים שהקב"ה נתן בהם אמון בכך שהעניק להם אמצעים ומשאבים במידה רבה יותר מאשר לאנשים סתם.

דבר זה מהווה סימן לכך שהקב"ה רואה בהם כוח לנצל את ההצלחה המיוחדת שהם זוכים לה למטרות שיהיו לתועלת לרבים, ואף לעם ישראל כולו.

זוהי הסיבה לדברי הגמרא "רבי מכבד עשירים": רבי, שסידר את היסוד לתורה שבעל-פה באמצעות חיבור "ששה סדרי משנה", גילה אמון מיוחד באותם אנשים שהבורא הפקיד בידיהם משאבים גשמיים.

אחת הסיבות העיקריות לכך: מכיוון שהקב"ה עצמו נותן בהם אמון ומעניק להם כשרונות ויכולות מיוחדים, וכן את האפשרות לבצע את החלטותיהם במלואן - ברור שמטרה בכך היא כדי שיתעלו עוד יותר על-ידי כך שלא יסתפקו בהחלטות חיוביות כשלעצמן, אלא אכן יגשימו את החלטותיהם, כך ש"מהם יראו וכן יעשו". הם יהיו דוגמא חיה לאנשים שסביבם, ובמיוחד לאלו המקיימים אתם יחסים עסקיים,

שכן אנו רואים שאנשים העובדים יחד כשותפים באותו בית-עסק יש ביניהם קירוב-הדעת, והם לומדים זה מזה כיצד יוכל כל אחד מהם להשתפר בעצמו על-ידי הדוגמא שמהווה התנהגותו של שותפו, או של השותף של שותפו. כך מתאסף ציבור גדול, קהל גדול, וככל שמתרבים השותפים בפעילות חיובית, גדלה גם ההצלחה בפעילות, כפי שאנו רואים בפועל.

על מצב זה נאמר בתורה "הן א-ל כביר לא ימאס", כלומר, שכאשר מתאסף קהל כביר של יהודים רבים, והם מגיעים כולם יחד להחלטה אחת, לתמוך בפעולות חיוביות כאלו ואחרות כמיטב יכולתם - ודאי שאכן יעלה בידם להביא זאת לידי פועל.

דבר ודאי נוסף הוא, שכשם שבעניינים גשמיים "מי שיש לו מנה רוצה מאתיים", כך גם כאשר מצליחים בפעולה טובה כלשהי, מוסיפה הצלחה זו חשק גדול ורצון להוסיף ולפעול כפליים. וכשאדם אכן פועל כפליים ורואה הצלחה בפעולה חיובית זו - שוב אין הוא מסתפק בהישגיו ביום זה או בשעה זו, והוא שואף לפעול פעמיים כפליים!

מובן מאליו שהקב"ה אינו נשאר חייב, חס-ושלום, כשם שאיש-עסקים טוב, להבדיל, כשהוא רוצה שאנשים ייתנו בו אמון, ויפעלו בהתאם למתקבל בדעתו, עליו לזכות באמונם באמצעות קיום הבטחותיו מבלי שיהיה צורך להזכיר לו על כך או לדרוש את קיום ההבטחה, אלא הוא מקיים זאת מעצמו.

פרשת האזינו

זוהי התנהגותם של אנשי-עסקים אמיתיים, שבעיניהם, אחד העקרונות והיסודות הוא שעליהם לעמוד בדיבורם ולקיים כל הבטחה, בין אם היא ניתנה בכתב ובין אם לאו. איש-עסקים כזה יודע שדיבורו של אדם מהימן הוא שווה-ערך להבטחה, וללא ספק הוא אכן מקיים את דבריו,

והוא אף עושה זאת בשמחה ובטוב-לבב, לא משום שדורשים זאת ממנו, מעוררים מהומה ומטרידים אותו, אלא מרצונו הטוב. הוא אף זוכה לשכר על התנהגות זו, כמו על כל מעשה טוב. כך קבע הקב"ה בעולמו, שכאשר אדם עושה דבר טוב, אף-על-פי שלפעמים מתעכב השכר, שכר גשמי או שכר רוחני, בסופו של דבר הוא משולם במלואו.

דבר זה מוסיף ומעודד כל אחד מה"גבירים", ובפרט כשהם מתכנסים יחד, לכל לראש - לנצל התכנסות זו כדי להיטיב, לא רק לעצמם ולשותפיהם, אלא להיטיב לכל עם ישראל. וכאמור, ניצול ההתכנסות למטרה זו אינו משום שדורשים זאת מהם, אלא הם עצמם עומדים על כך, ואף אינם מסתפקים בפעולתם שלהם עצמם, אלא הם משפיעים על כל היהודים שסביבם, ואף על לא-יהודים, שכן גם הם מחוייבים בשבע מצוות בני-נח, ובמצוות הצדקה.

זוהי הסיבה לכך שאנשי-עסקים, על-פי רוב, במיוחד בארצות-הברית, מקיימים עסקים הן עם יהודים והן עם לא-יהודים, שכן על-פי התורה מוטלת עליהם שליחות מיוחדת גם עבור לא-יהודים. כשם שמוטלת עליהם שליחות להשפיע על כל יהודי בנושאי יהדות, כך מוטלת עליהם שליחות מהקב"ה, שליחות שנמסרה למשה במתן-תורה, כפי שכותב הרמב"ם, להשפיע גם על חבריהם ומכריהם שאינם יהודים שינצלו גם הם את האפשרויות והיכולות שלהם, להשפיע באופן חיובי על סביבתם בעניינים של צדקה.

כך הופכים הם את יכולתם זו, ואף את כל סביבתם ואת המדינה כולה, לארץ ראויה שהקב"ה יכריז עליה "ועשו לי מקדש" - כאן בונים מקום משכן לקדושתו של הקב"ה, בין אם המדובר בבניינים של קדושה, או בהחדרת קדושה בבית-העסק, או בקדושה הנובעת מכך שלוקחים מרווחי בית-העסק ונותנים מעשר, או אף יותר מכך - חומש, לצדקה.

יהי רצון שהקב"ה יכריז על פעולותיהם "ושכנתי בתוכם", וככל שהעניק להם הצלחה עד עתה, מכאן ולהבא יעניק להם הצלחה גדולה פי כמה.

